

Florin Manolescu

nciclopedia
EXILULUI
iterar

ROMÂNESC

1945 - 1989

scriitori
reviste
instituții
organizații

compania

la vremea aceea, de a fi, de exemplu, un pictor. Surpriza mea a fost că răspunsul a fost complet neașteptat, și anume mi s-a spus: « Vei fi un fel de Nostradamus »" (cf. Mihaela Cristea, 1994). În studiile sale, V.I. pornește de la teza că Nostradamus ar fi avut „sarcina” de a prezenta critic „era proletară”, din perspectiva gândirii tradiționale a filosofilor ermetici. Cf. interpretărilor lui V.I., catrenele lui Nostradamus ar conține numeroase profeții în legătură cu România, printre care: Unirea Principatelor (1859), războiul pentru independență (1877–1878), invadarea României de către trupele sovietice, evenimentele din dec. 1989 și moartea lui Nicolae Ceaușescu. În vol. *Le Message de Nostradamus sur l'ère prolétarienne* (1976), V.I. anticipează destrămarea sistemului comunist european în 1989 și desființarea U.R.S.S. în 1991. Prima versiune a acestei cărți a fost realizată în România în 1947–1957 și distrusă în urma percheziției din 1958. În vol. *Nostradamus. L'histoire secrète du monde* (1987) sînt analizate profețiile lui Nostradamus în legătură cu Anglia și S.U.A. Cf. ezoteristului fr. Jean Phaure, „Vlaicu Ionescu este în materie de exegeză hermetică și profetică ceea ce Alexander Soljenitșin este în materie de literatură de mîrturie și luptă”. Colab. cu art. la rev. *Atlantis* din Paris („Nostradamus et la Gnose”, 1979; „Lacuria et l'Idée de la Trinité”, 1981; „Nostradamus et les Planètes Trans-Saturniennes”, 1983; „Nostradamus Resurgens, ou le récent accomplissement d'une prophétie”, 1991; „Les Soubresauts du Communisme prophétisés par Nostradamus”, 1991; „Saint Jean le Pythagoricien. Quelques aspects numérollogiques et cyclogiques de l'Apocalypse”, 1995; „Un Manuscrit inconnu de Newton sur le Grand Œuvre Hermétique”, 1997). Autor al art. despre Nostradamus din *Encyclopédie Astrologique Hachette* (Paris, 1992). Vol. lui V.I. au

fost trad. în Japonia (din 1991), Italia (din 1993) și România (din 1993).

▣ *Le Message de Nostradamus sur l'ère prolétarienne* (pref. de Jean Phaure), Ed. autorului, Difuzare Dervy-Livres, Paris, 1976; *Nostradamus. L'histoire secrète du monde* (pref. de Raymond Abellio), Ed. du Félin, Paris, 1987; *Les Dernières Victoires de Nostradamus*, (vol.-interviu realizat în colab. cu Marie-Thérèse de Brosse), Ed. Filipacchi, Paris, 1993; *Păbușirea Imperiului Sovietic și viitorul României în profețiile lui Nostradamus*, București, 1994; *Mesajul lui Nostradamus către români*, București, 1998; *Nostradamus, profet al lumii moderne*, vol. I București, 1999, vol. II, București, 2001; *Nostradamus. Epistola către Henric II*, București, 1999; *Nostradamus and the Dogmatic Skepticism. Two American Presidents: Richard Nixon and W.J. Clinton*, București, 1999.

Referințe: Nieu Dims, „Expoziția de pictură Vlaicu Ionescu”, *America*, nr. 11, 28 mai 1972, p. 2; E. Lozovan, „Une grande exégèse roumaine sur Nostradamus”, *Steindardul*, nr. 139, ian.-apr. 1979, p. 9; Philippe Kah, „Nostradamus și era proletară”, *Cuvîntul românesc*, nr. 61, mai 1981, p. 11; Cronicar, „Nostradamus. L'histoire secrète du monde”, *Cuvîntul românesc*, nr. 143, mar. 1988, p. 10; Neseșnat, „Cinstirea unui Român: Vlaicu Ionescu”, *Cuvîntul românesc*, nr. 156, apr. 1989, p. 12; Răsvan Moldoveanu, „A murit Vlaicu Ionescu, tîlmăcitorul lui Nostradamus”, *Ziua*, 26 feb. 2002. V. și „Profețiile lui Nostradamus asupra României”, interviu cu Zăru Pană în *Cuvîntul românesc*, nr. 172, aug. 1990, pp. 9-10.

IONIȚOIU, Cicerone, istoric, memorialist. *8 mai 1924, Craiova. Absolvent al Colegiului Național „Carol I” din Craiova. Absolvent al Facultății de Litere a Universității din București.

Cicerone Ionițoiu

Din 1945, președinte al asociației Tineretului Universitar Național Tărănist. Condamnat la 2 ani închisoare

pentru organizarea manifestației de la 10 mai 1946 din București. Fuge în munții Piatra Craiului, unde organizează

un grup de rezistență. Arestat în București, este condamnat în 1948 la 18 luni închisoare pentru red. unor manifeste anticomuniste. După executarea pedepsei, lucrează ca prof. în București (1948–1949), sub numele de Traian Ionițoiu. Continuă activitatea conspirativă, este identificat și condamnat în 1950 la 5 ani închisoare. Eliberat în aug. 1954. Lucrează ca zugrav, cazangiu, instalator, dulgher. Arestat în 1961 și condamnat la 8 ani închisoare. Eliberat în iul. 1964, refuză să semneze o declarație de desolidarizare de Partidul Național Țărănesc. În 1978 trimite conducerii politice a R.S.R. și Congresului S.U.A. un proiect de lege pentru repunerea în drepturi a deținuților politici. Textul acesta a fost citit la postul de radio *Europa Liberă*. În 1979, la intervenția președintelui Valéry Giscard d'Estaing, i se permite să emigreze în Franța. „Am primit în martie 1977 o invitație, Nr. 1069, de la Spitalul Colectiv să mă prezint pentru a-mi face un control medical. Interesându-mă pe două căi diferite am aflat că nu era adresa trimisă de Spital și că de la poartă erai dirijat la un cabinet M.A.I. din incinta spitalului. Atunci, pe invitație am scris: « Domnule Ceaușescu, invitația este pentru duminică » și am pus-o la poștă cu martor. În același timp, plecând la Paris, Remus Radina i-a alertat că sunt în pericol și pe 1 martie 1979 s-a început pe esplanada Trocadero o manifestație-protest împotriva abuzurilor din țară cerându-se plecarea a douăzeci de persoane, la întregiri de familie și printre ele se cerea și plecarea mea. [...] Pe 14 septembrie 1979 am sosit la Paris [...]. Când am primit aprobarea plecării, în tocul pantofilor am săpat și am introdus câteva sute de microfilme, cu nume și date de care m-am folosit în exil și pe care le-am dezvoltat la Europa Liberă din München. “ În exil se consacră activității de reorganizare a P.N.Ț. în calitate de secretar general. În țară este desemnat ca secretar general adjunct al P.N.Ț.C.D.

(din 1990). Vicepreședinte, delegat cu problemele din exil ale partidului (din 1992). Publicate după 1980, cărțile sale oferă date în legătură cu rezistența armată a românilor împotriva comunismului (1944–1960), cu închisorile politice și lagărele de muncă din România, cu tortionarii care au activat aici și cu victimele acestora. Pentru C.I., „aceste relatări sunt necesare deoarece denularea evenimentelor a fost deformat prezentată de presa timpului, care a ajuns un monopol al partidului comunist dirijat de consilieri sovietici. [...] Relatările culesse de la cei care au trecut prin infernul comunist, vor constitui o frescă reală a dramei poporului român, din care generațiile viitoare trebuie să învețe să se ferească de regimurile dictatoriale. “ C.I., „este cel mai fecund raportor al evenimentelor politice, al torturilor comuniste, al rezistențelor din închisori și de pe câmpul de bătaie “ (N. Constantinescu).

☞ *Morminte fără cruce*, I, Ed. Jon Dumitru, München, 1982 (tiraj : 999 ex.) ; *Morminte fără cruce*, II, Ed. Coresi, Freiburg, 1983 (tiraj : 499 ex.) ; *Morminte fără cruce*, III, Ed. Coresi, Freiburg, 1985 ; *Rezistența armată a românilor împotriva comunismului (1944–1960)* (pref. de N. Constantinescu), Ed. Coresi, Freiburg, 1987 ; *Cartea de aur a rezistenței românești împotriva comunismului*, 2 vol., București, 1995, 1996 ; *Viața politică și procesul lui Iuliu Maniu*, 2 vol. (pref. de Remus Opris, postfață de Lucian Buică), București, 1997 ; *Nicole Valéry-Grossu. O lumină în bezna exilului românesc* (pref. de Banu Rădulescu), București, 1997 ; *Album al eroilor* [din dec. 1989, România], Sibiu, 1998 ; *Album al martirilor genocidului comunist* (pref. de Nicolae, mitropolitul Banatului), Sibiu, 1999 ; *Victimele terorii comuniste. Arestați, torturați, întemnițați, uciși*, Dicționar A–B, București, 2000.

Referințe : Ovidiu Vuia, „Cicerone Ionițoiu : *Morminte fără cruce*“, *Cuvântul românesc*, nr. 80, dec. 1982, p. 10 ; Matei Cazacu, „Cicerone Ionițoiu : « *Morminte fără cruce* », *Cuvântul românesc*, nr. 85, mai 1983, p. 12 ; Alexandru Niculescu, „Cronica refugului. Cu luare aminte“, *Lupta*, nr. 96, 7 mar. 1988, p. 7 ; Matei Cazacu, „Cicerone Ionițoiu, *Rezistența armată a românilor împotriva comunismului 1944–1960*“, *Cuvântul românesc*, nr. 144, apr. 1988, pp. 16–17 ; Nesemnat, „Cronicarul gulagului românesc“.